

Слова Жыцця на снежань 2016
«Ён сам прыходзіць, каб збавіць вас» (Іс 35, 4)

Гэтае слова ўжываецца ў цяперашнім часе: Ён прыходзіць. Цалкам відавочна, што прыходзіць менавіта цяпер. Нам не трэба чакаць заўтрашняга дня, канца часу альбо іншага жыцця. Бог дзейнічае неадкладна цяпер, любоў не дапускае адтэрміновак ці спазненняў. Прарок Ісаія звяртаўся да людзей, якія з надзеяй чакалі канца выгнання і вяртання на радзіму. У дні чакання Божага нараджэння мы не можам не ўспомніць, што падобнае абяцанне збаўлення было скіравана да Марыі: «Пан з Табою» (Лк 1, 28); анёл аб'явіў Ёй аб нараджэнні Збавіцеля.

Ён не прыходзіць з нейкім візітам. Ягоная інтэрвенцыя рашучая, яна мае найвышэйшае значэнне: Ён прыходзіць, каб збавіць нас! Ад чаго? Ці сапраўды мы ў сур'ёзнай небяспецы? Так. Часам мы усведамляем гэта, часам гэтага не заўважаем. А Ён умешваецца, бо бачыць эгаізм, абіякавасць да тых, хто знаходзіцца ў патрэбе і пакутуе, бачыць нянавісць і падзелы. Сэрца чалавецтва хворае. І Ён прыходзіць, кіруючыся спачуваннем да свайго стварэння, бо не хоча, каб яно было загублена.

Ягоная рука – гэта далонь, працягнутая тым, хто пацярпеў караблекрушэнне, тым, хто тоне. На жаль, у цяперашні час гэта паўтараецца кожны дзень у вобразе бежанцаў, якія спрабуюць перасекчы нашае мора, якія стаяць заўсёды перад нашымі вачыма, і мы бачым, з якой гатоўнасцю яны хапаюцца за працягнутую руку, за тыя выратавальныя камізэлькі. Гэтаксама і мы кожную хвіліну можам схопіць працягнутую Божую руку і з даверам пайсці за Ім. Ён не толькі вылечвае нашыя сэрцы ад засяроджанасці на сабе, якая не дае нам адкрыцца на іншых, але робіць нас здольнымі дапамагчы тым, хто мае ў гэтым патрэбу, тым, хто перажывае выпрабаванні, тым, хто расчараваны.

К'яра Любіч пісала: “Гэта, безумоўна, не Езус – гістарычная асоба, і не Езус – Галава Містычнага Цела, вырашае праблемы. Гэта робіць Езус-мы, Езус-я, Езус-ты... Гэта Езус у чалавеку, у пэўным чалавеку, калі ёсць у ім Ягоная ласка, будзе нейкі мост, пракладвае шлях... [...] Кожны чалавек - як другі Хрыстус, як член Ягонага Містычнага Цела - прыносіць свой асабісты ўклад ва ўсе сферы: у навуку, мастацтва, палітыку, камунікацыі і гэтак далей. Дзякуючы гэтаму чалавек саўдзельнічае з Хрыстом ў стварэнні і збаўленні. “Гэтае ўвасабленне трывае заўсёды, і гэтае ўвасабленне поўнае, яно ахоплівае "кожнага Езуса" з містычнага Цела Хрыста”¹.

Менавіта так здарылася з Робертам, былым вязнем, які знайшоў кагосьці, хто яго “збавіў”. І тады Роберт сам ператварыўся ў таго, хто “збаўляе”. 24 красавіка бягучага года ён распавёў сваё сведчанне Папе падчас Марыяпаля² на віле Баргезе ў Рыме. “Пасля доўгага турэмнага зняволення я думаў, як распачаць новае жыццё, але як вядома, нягледзячы на тое, што ты адбыў пакаранне, для людзей ты заўсёды застаешся не вельмі добрым. Шукаючы працу, я знаходзіў усе дзверы зачыненымі. Я быў вымушаны жабраваць на вуліцы, на працягу сямі месяцаў я быў бамжом. Пакуль я не сустрэў Альфонса, які дзякуючы асацыяцыі, заснаванай ім самім, дапамагае сем'ям зняволеных. “Калі хочаш распачаць усё нанова, - сказаў ён мне, - хадзем са мной”. Вось ужо год, як я дапамагаю яму рыхтаваць сумкі з прадуктамі для сем'яў зняволеных, якіх мы наведваем. Для мяне гэта вялікая ласка, таму што ў гэтых сем'ях я бачу самога сябе. Я бачу годнасць адзіночкі маці з маленькімі дзецьмі, якія жывуць у жудасных умовах,

чакаючы кагосьці, хто прынясе ім крыху супакою, крыху любові. Дорачы самога сябе, я знайшоў сваю чалавечую годнасць. Маё жыццё мае сэнс. Я маю болей сілы, таму што ў мяне ёсць Бог у сэрцы, і я адчуваю, што мяне любяць...”

А. Фабія К’ярдзі ОМІ

1. Chiara Lubich, *Gesu' Abbandonato e la notte collettiva e culturale*, на кангрэсе Джэн-2, Кастэль Гандольфа, 7 студзеня 2007 г.
2. Марыяпаль – горад Марыі. Тыповая для Руху факаляраў сустрэча, на якой – на працягу некалькі дзён – сустракаюцца разам асобы рознага паходжання і ўзросту, перажываючы сведчанне братэрства ў святле Евангелля.